

BABETTE

MACH S FENSTER ZÜE

—○—

's Theater stellt im Herr Solo si Studierzimmer vor; hinte ne Thüre, rechts e Thüre, links e Thüre un e Fenster, uf dr Site rechts e Klavier, dernewe ne Tischle mit Tinte, Federe, Papier un Müsik druf.

I. Uftritt.

Herr Solo (steht vom Klavier uf; er hat Müsik in dr Hand).

So . . . mi Romance avanciert . . . die Phrase do:
« Ihr G'sicht isch wiss wie Schnee », die isch ganz
güet erfunde . . . (er singt) mi sol do si la sol . . . was
kunnt jetz? . . . (er consultiert e Manüscript uf em Tisch
un liest:)

Se stürzt vom hoche Fels
Sich in dr tiefe See!

Jetz heisst's e müsikalische Phrase g'funde, fir das
mache z'versteh (er singt e Phrase, wo hoch afangt un
nieder endet). Jà, halt, nei . . . fir dr « hoche Fels » müess
ich hoche Note näh un derno müess es si, wie wenn
ebbes in dr Luft schwebt (er singt): « Se stürzt vom
hoche Fels » . . . Aha! . . . das isch jetz emol g'lunge! . . .
dà point d'orgue will ich gli notiere (er prawiert uf em
Klavier) do do do la la do. (er sitzt an Tisch un schribt;
uf eimol hört me dur 's offene Fenster e Klavier Gamme spiele)
Babette! . . . Babette! . . . wo stecksch wieder?